

عنوان مقاله:

بررسی تضمین مشارکت در فرایند نوسازی بافت های ناسامان شهری

محل انتشار:

بیست و دومین کنفرانس ملی مهندسی عمران، معماری و توسعه شهری (سال: 1402)

تعداد صفحات اصل مقاله: 6

نویسندگان:

علی وطن خواه - دانشجوی دکتری معماری، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

مهروش کاظمی - استادیار گروه معماری، واحد شبستر، دانشگاه آزاد اسلامی، شبستر، ایران

خلاصه مقاله:

برنامه ریزی های کلان و بالادستی. چشم اندازها و افق های هر فرایندی محسوب می گردند. انقلاب بهسازی بافت های فرسوده شهری زمانی اتفاق می افتد که از خود این بافتها تصمیماتی چه در قالب نظر و چه در قالب اجرا، خارج گردد. هرگاه این حرکت از درون بافت (حرکت از جزء به کل) صورت گیرد. این چرخه برنامه ریزی و طراحی تکمیل می گردد. مدیریت شهری بیش از اراده سیاسی، به مشارکت مردم نیاز دارد. این بدنه مدیریتی می تواند با جذب شهروندان و دریافت نظریات آنان ضمن گسترش اعتماد سازی مردمی، بروز انقلاب برنامه ریزی را تسهیل بخشد. از سوی دیگر ایجاد و توسعه نهادهای محلی، می تواند نفوذ مستقیم محلی را امکان پذیر سازد. مشارکت در ساماندهی بافت های فرسوده شهری، ساماندهی در گستره شهر بعنوان کل می باشد. بنابراین ارتباط فعالیت ها اهمیت پیدا می کند. این ارتباط ممکن است هم شکلی و بصری باشد و هم فرهنگی و اقتصادی، مشارکت در مدیریت، مستلزم وجود مدیریت مشارکت جویانه است؛ در غیر این صورت مشارکت به معنای درگیری با مدیریت خواهد بود. تحقق مشارکت. مستلزم فراهم آمدن پیش نیازهایی است که بایستی از طرف مدیران شهری پدید آید.

کلمات کلیدی:

انقلاب بهسازی، حرکت از جزء به کل، مدیریت شهری، مشارکت

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/2006582>

